

„Totalita a evangelium jsou neslučitelné“

Josef Kordík se narodil 1. srpna 1948 v Nové Vsi nad Popelkou.

Odmaturoval na Střední průmyslové škole textilní ve Dvoře Králové. Hned po dokončení školy nastoupil základní vojenskou službu u jednotky, která poslouchala řízení dělostřelecké palby v Západním Německu.

Po vojně se zapsal na textilní fakultu Technické univerzity v Liberci. Již po prvním roce studia v roce 1969 se však během léta rozhodl stát knězem a v září 1970 vstoupil do semináře v Litoměřicích.

Po vysvěcení nastoupil jako kaplan do Břiliny, kde působil 2 roky.

Odtud měl být poslán do obce Kryry, kam se dávají dodnes faráři za trest. Nakonec skončil v Libčevsi, kde střídal kněze alkoholika, který spolupracoval s režimem.

Fara a kostel byly v dezolátním stavu. Kordík dlouhá léta sám budovy opravoval, včetně toho, že šindelem pokryl střechu na věži kostela.

Sám do Pacem in Terris odmítl vstoupit a na jaře roku 1978 se rozhodl podepsat Chartu 77, jeho podpis byl uveřejněn v říjnu téhož roku.

V roce 1981 byl zbaven státního souhlasu. Přesto sloužil mše dál a byl obviněn z maření státního dozoru nad církvemi. Byl odsouzen k podmíněnému trestu jednoho roku odnětí svobody, který mu byl po odvolání snižen na 6 měsíců.

V osmdesátých letech pracoval pod stálým dozorem jako umělecký truhlář. Účastnil se undergroundových akcí, přepisoval vysílání RFE a rozšiřoval samizdat.

Po vrácení státního souhlasu mu na konci roku 1989 byla přidělena fara v Železnici, kde žije dodnes. Navíc působil v duchovní službě ve věznici ve Valdicích.

O svém osudu napsal knihu, pod názvem „Kniha, která nemusela být“.